

Amendement 2

Marco Valli, Laura Agea, Rolandas Paksas
namens de EFDD-Fractie

Verslag

Gunnar Hökmark

Het economisch beleid van de eurozone
2017/2114(INI)

A8-0310/2017**Ontwerpresolutie (artikel 170, lid 4, van het Reglement) ter vervanging van de niet-wetgevingsontwerpresolutie A8-0310/2017****Resolutie van het Europees Parlement over het economisch beleid van de eurozone**

Europees Parlement,

- gezien artikel 52 van zijn Reglement,
- A. overwegende dat het economisch herstel in de Europese Unie zwak en ongelijkmatig blijft en grotendeels afhankelijk is van tijdelijke factoren, zoals het onconventionele monetaire beleid van de ECB;
- B. overwegende dat de werkloosheid en de jeugdwerkloosheid in de eurozone nog steeds op een verontrustend niveau van 9 % respectievelijk 19 % ligt, dus ver boven het niveau van voor de crisis; overwegende dat de werkloosheidscijfers in de EU nog steeds aanzienlijk uiteenlopen en variëren van 3,5 % tot 22,8 %;
- C. overwegende dat het begrotingsbeleid van de meeste landen in de eurozone jarenlang is gedomineerd door bezuinigingsmaatregelen, waarvan van meet af aan duidelijk kon worden voorspeld dat zij verwoestende economische, politieke en sociale gevolgen zouden hebben in de zin van grotere ongelijkheid, armoede en jeugdwerkloosheid;
- D. overwegende dat de overschotten op de lopende rekening in sommige lidstaten nog steeds de alarmdrempel van 6 % van het bbp waarin de procedure voor macro-economische onevenwichtigheden voorziet, ruim overschrijden;
- E. overwegende dat het Verdrag bepaalt dat de Unie een duurzame ontwikkeling moet stimuleren die gericht is op volledige werkgelegenheid en sociale vooruitgang, en de economische, sociale en regionale samenhang en de solidariteit tussen de lidstaten moet bevorderen;
- F. overwegende dat na een periode van gedwongen convergentie in de aanloop naar de invoering van de gemeenschappelijke munt de eurozone getuige is geweest van een toename van de structurele onevenwichtigheden en scheefgroei tussen de lidstaten, waardoor haar vermogen om te reageren op economische schokken en de versnelde divergentie, zowel in de EU als vanuit de belangrijkste economieën ter wereld, verder is

afgenomen;

1. stelt bezorgd vast dat de Europese economie zwak presteert en zich traag ontwikkelt, en gekenmerkt wordt door een bijna stagnerend bbp, onaanvaardbaar hoge werkloosheidscijfers en aanhoudend grote macro-economische onevenwichtigheden en sociaaleconomische verschillen tussen de lidstaten;
2. benadrukt dat het interne devaluatieproces en de bezuinigingsmaatregelen die de meeste landen in de eurozone onder druk van de gemeenschappelijke munt en de regels van het stabiliteits- en groeipact zijn opgelegd, de hele economie in de eurozone langdurig hebben gefnuikt en hebben geleid tot een instortende interne vraag, toenemende inkomensongelijkheid en een exploderende armoede en jeugdwerkloosheid;
3. betreurt het dat de recepten van de Commissie die diverse lidstaten via het technocratische mechanisme van het Europees semester voor beleidscoördinatie worden voorgeschreven, nog steeds zijn gebaseerd op een combinatie van schadelijke structurele hervormingen en strikte beperking van de nationale overheidsuitgaven, die niet democratisch gelegitimeerd zijn en geen zichtbare voordelen hebben opgeleverd voor de economie of de samenleving;
4. wijst erop dat de structurele hervormingen met het oog op de liberalisering van de nationale arbeidsmarkt hebben geleid tot een stijgende jeugdwerkloosheid en onzekere banen, waardoor de toch al ondraaglijk hoge economische, maatschappelijke en menselijke kosten van het bezuinigingsbeleid nog verder zijn gestegen; onderstreept de dringende behoefte aan gerichte actie en overheidsinvesteringen om prioritair te komen tot volledige, kwalitatief goede werkgelegenheid en een behoorlijk levenspeil voor alle Europese burgers;
5. wijst erop dat de investeringsstrategie van de Commissie, uitgaande van het Europees Fonds voor strategische investeringen (EFSI), en de toepassing van de flexibiliteitsclausule in het stabiliteits- en groeipact geen werkelijk positieve en betekenisvolle prikkel voor de begroting in de EU-lidstaten hebben opgeleverd en de investeringskloof in de EU ook niet hebben verkleind; betreurt met name dat in het EFSI de nadruk wordt gelegd op grootschalige infrastructuurprojecten met ernstige milieueffecten die geen werkelijke meerwaarde hebben voor de economie en de samenleving;
6. betreurt het dat het drastische en constante terugdringen van de tekorten in de eurozone heeft geleid tot steeds hogere staatsschulden in sommige lidstaten, waaruit blijkt dat bezuinigingsmaatregelen een contraproductief effect hebben op de houdbaarheid van de overheidsfinanciën;
7. herinnert eraan dat de gemeenschappelijke munt, in combinatie met een ongedifferentieerd monetair beleid, snelle aanpassing door middel van wisselkoersschommelingen heeft verhinderd en de zwakkere economieën heeft gedwongen het externe concurrentievermogen via een pijnlijke interne devaluatie en bezuinigingen te herstellen en daartoe de binnenlandse lonen en prijzen te verlagen; betreurt het dat dit heeft geleid tot een langdurige depressie met een recordaantal werklozen en een toenemende inkomensongelijkheid; merkt op dat het asymmetrische

effect van de gemeenschappelijke munt op de kernlanden en de perifere landen een verergering heeft veroorzaakt van de macro-economische onevenwichtigheden en verschillen tussen het centrum en de periferie van de EU;

8. is van mening dat de verontrustende economische en sociale situatie, met name in de periferie van de eurozone, om een anticyclisch economisch beleid en een echt plan voor overheidsinvesteringen op nationaal niveau vraagt, teneinde de interne vraag en de werkgelegenheid te stimuleren; is van mening dat daartoe een radicale herziening moet plaatsvinden van de begrotingsregels, die de budgettaire armslag van de lidstaten onnodig beperken, zodat productieve overheidsinvesteringen buiten de tekortberekeningen worden gehouden en het soevereine recht van de lidstaten wordt erkend om een autonoom beleid uit te voeren dat toegesneden is op de specifieke kenmerken en behoeften van hun economie en bevolking;
9. verzoekt de lidstaten in dit verband zich tegen de opname van het begrotingspact in het rechtskader van de EU te verzetten en dit verdrag te beëindigen; benadrukt verder de dringende behoefte aan een integrale herziening van de bestaande EU-voorschriften inzake economische governance, teneinde overheidsinvesteringen vrij te stellen van de begrotingsregels en een anticyclisch economisch beleid en economisch herstel mogelijk te maken;
10. wijst erop dat het hoge niveau van oninbare leningen in sommige lidstaten een rechtstreeks gevolg is van een ondoordacht economisch beleid dat ervoor gezorgd heeft dat de totale vraag is ingestort, de inkomens van de huishoudens zijn afgekalfd en de werkloosheid is toegenomen; stelt in dit verband vast dat de nadruk die de toezichhoudende autoriteiten in de EU op kredietrisico's leggen, botst met het gebrek aan aandacht voor de grote blootstelling van banken aan derivaten en andere niet-liquide effecten, die een groter gevaar voor de stabiliteit van de financiële sector vormen dan leningen aan gezinnen en kmo's; is van mening dat de asymmetrische benadering van het banktoezicht in de EU aanzienlijke concurrentievervalsingen in de hand werkt tussen de nationale bankenstelsels in het centrum en de periferie van de eurozone;
11. herinnert eraan dat het monetaire beleid vrijwel niets bijdraagt aan het stimuleren van de economische bedrijvigheid na een crisis en in een fase van traag herstel, zoals bevestigd wordt door de onbeduidende effecten van de buitengewone beleidsmaatregelen die de ECB tot dusverre heeft genomen; herinnert eraan dat de enorme liquiditeit die in de markten is geïnjecteerd, geblokkeerd is gebleven in het financiële stelsel en door de banken gebruikt is voor speculatieve doeleinden, en niet voor de financiering en ondersteuning van de reële economie; stelt bezorgd vast deze ongekeerde hoeveelheid liquiditeit in de loop van de tijd schadelijke nevengevolgen zal hebben voor de Europese economie en de financiële stabiliteit, doordat de ongelijkheid toeneemt en zich effectenzeepbellen vormen;
12. uit kritiek op het feit dat de Commissie de regels voor economische governance arbitrair en discretionair toepast; wijst er in dit verband op dat de Commissie nooit gebruik heeft gemaakt van de instrumenten die in het kader van de procedure voor macro-economische onevenwichtigheden beschikbaar zijn, om het ontstaan van grote en aanhoudende overschotten op de lopende rekening te voorkomen, die de werking van de

eurozone negatief beïnvloeden en verhinderen dat er een evenwicht tussen de verschillende landen tot stand komt; merkt bezorgd op dat de Commissie in de diepgaande evaluatie die zij in 2017 in het kader van de procedure voor macro-economische onevenwichtigheden heeft uitgevoerd, concludeerde dat er momenteel geen redenen zijn voor een aanscherping van deze procedure;

13. benadrukt dat het, om de grote onevenwichtigheden in de eurozone te verminderen en de duurzaamheid ervan te bevorderen, nodig zou zijn om forse stabilisatie- en compensatieregelingen in te voeren die voorzien in de overdracht van overheidsmiddelen van de overschotlanden naar de landen die in economische moeilijkheden verkeren;
14. is evenwel van mening dat bij het ontbreken van politieke overeenstemming over de invoering van zulke regelingen het verlaten van de monetaire unie voor sommige landen de enige reële optie zou zijn om hun concurrentievermogen te herstellen en de noodzakelijke voorwaarden voor een duurzaam herstel te scheppen; is in dit verband van mening dat met spoed een democratische procedure moet worden ingevoerd, op grond waarvan de lidstaten kunnen beslissen om buiten de monetaire unie te blijven of eruit te stappen, dit op basis van passende terugtrekkings- en opt-outbepalingen;
15. toont zich uitermate bezorgd over de voorstellen ter versterking van de monetaire unie die momenteel op tafel liggen en waarin er vanuit wordt gegaan dat aan landen met een tekort structurele hervormingen en begrotingsconsolidatie worden opgelegd; is van mening dat een verder verlies van nationale economische soevereiniteit de economische, politieke en sociale problemen slechts zal verergeren en geen echte oplossing zal bieden voor de stabiliteit van de eurozone; dringt in dit verband aan op een radicale herziening van de EMU-architectuur en het kader voor economische governance, uitgaande van oprechte samenwerking tussen de lidstaten en eerbiediging van de nationale soevereiniteit en het subsidiariteitsbeginsel;
16. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de voorzitter van de Europese Raad, de Commissie, de Raad, de eurogroep, de Europese Centrale Bank en de parlementen van de lidstaten.

Or. en